

له دارستاندا مردن نيبه

هاشم سهراج

«له دارستاندا مردن نيبه» رۆمانىكى «له تيفه تهكين» ه. ه. ئهحمده محمهده ئيسماعيل له توركييه وه كردويه تى به كوردى و پيشه كيبه كى كورتيشى له باره ي رۆمانه كه وه نووسيوه، له تيفه تهكين به نه وه ي ههشتاكان داده نريت و سالى ١٩٥٧ له توركييا و له شارى «قه يسه رى» له داىك بووه و له نهسته نيو ل ژياوه و خويندنى ته واو كردووه.

وهك له پيشه كيبه كه ي وه رگپى كورديدا هاتووه، ئه م رۆمانه به گوپره ي پيوه ره كان ده چيته خانه ي رۆمانى «پوست مؤدين» ه وه سه ره تا و كۆتايى ديار نيبه، له تيفه تهكين ئازار و خه ونه تيكشكا وه كانى دوو هاوړى دهنوسپته وه و له هاوړيتى و خوشه ويستى ئه مين و ياسه مين ده دويت، ئه مين شيوه كاره و وازى له هونه ره كه ي هينا وه، ياسه مين چيرۆكنوسه و چيرۆكه كانى بلاو ناكاته وه و بروا ي به هيچ نه ماوه و راستييه كان له گيپرانه وه ي خه ونه كانى ئه ميندا ده بينيت، هه ردوو كاره كتهر له ناوه وه هه ست به ئازار و نيگه رانى ده كه سن، بوپه هه لدن و روو له دارستان ده كه ن.

(دارستانى خه ونه كان) ي له تيفه تهكين له م رۆمانه دا بايه خيكي زۆرى به چه مكي خه ون داوه و شوپنى گيپرانه وه ي گرتوته وه، «ئه مين» ي شيوه كار پيپوايه خه و بيركردنه وه و پرواينه كان به هپز و فراوان ده كات، له تيفه تهكين له م تيكسته دا توخمى كات و شوپن و گريچنه و ده سپي ك و كۆتايى فه رامۆش كردووه، له شوپنى ئه م ره گه زانه دا بايه خى به خه ون و ديالوگ و ديمه ن و گرته و زمانى وپنه و رسته ي شيعرى و پارادۆكس و وه سفگه رايى و گه مه ي ئاماژه كان داوه، ئه مين و ياسه مين له دارستانه كه دا به دوا ي گه لاي ده گمه ن و ناوازه دا ده گه رپن و كۆكردنه وه ي گه لاكان به كي كه له خولياكانى ئه مين، ئه مين شيوه كارپكى گومانكارى گوشه گيره و بروا ي به پيوه ندى كۆمه لايه تى نه ماوه و له دارستاندا به دوا ي ئارامى و بيدهنكى و خوشنوودى خوديدا ده گه رپت، «ياسه مين» يش به هه مان شيوه كچه چيرۆكنوسى كى گه نجه و بروا ي به هيچ نه ماوه و راستييه كان له گيپرانه وه ي خه ون و زينده

خه ونه کانی ئەمیندا دەبینیت، (ئەمین) یش له ڕیگه‌ی گێرانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانه‌وه‌ ده‌یه‌وێت درێژه به‌ هاوڕێیه‌ تییه‌که‌ی یاسه‌مین بدات، هاوکات یاسه‌مین هه‌ول ده‌دات ئەمین له‌م وه‌هم و ره‌شبینیه‌ ڕزگار بکات که‌شی گه‌شت و سه‌یرانی نیو دارستانی خه‌ونه‌کان، زۆرتر له‌ ڕووی لێتی و ئالۆزییه‌وه‌ له‌ جیهانی زمان و ئامازه‌کان ده‌چیت و پێویستی به‌ بێرکرنه‌وه‌ و تێپرامانه‌، ئەمین له‌ ڕیگه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئەپیکۆرییه‌وه‌ چێژی ڕووحی له‌ هاوڕێیه‌تی یاسه‌مین ده‌بینیت و خه‌ونه‌کانی بۆ ده‌گێڕێته‌وه‌ و هه‌ست به‌ ئارامی و دلنیایی ده‌کات و له‌ جووڕ و تاییه‌مه‌ندی دار و دره‌خته‌کان ده‌دوێت، دار کونار، به‌روو، کهوت، کاژ، فستق، دار هه‌فریسک، گه‌لای گوله‌ خه‌زیم، کوارگ، ژاژ و قه‌وزه‌ی نیوگۆل و ده‌رووبه‌ری دره‌خته‌کان جار جار یاسه‌مین به‌ پرسیار گه‌لێک ده‌بووڕوژێت پرسیار له‌ باره‌ی کات و شوێن و مه‌رگ و عیشق و جوانی و بیه‌رچوونه‌وه‌ و... تاد. ئەمین پێیوایه‌ کاربگه‌رتترین چه‌ک به‌رانبه‌ر به‌ مردن عیشقه‌ و عیشق تیشکه‌ و ناگیرێ و مێشکی مرۆڤ له‌ تاریکییه‌وه‌ به‌ره‌و ڕووناکی ده‌بات، یاسه‌مین کچیکی گه‌نجه‌ و بیست ساڵ له‌ ئەمین بچووکتیه‌، ئەمین خاوه‌ن هه‌ستیکی خه‌فه‌تباری جوانیه‌، چێژ له‌ جوانی گه‌لاکان ده‌بینیت، پێیوایه‌ ئەوه‌ جوانیه‌ ژیاتمان پێ ده‌به‌خشیت، هاوکات نوومی هه‌ستیکی بێهه‌وده‌یه‌ و وای بۆ ده‌چیت هه‌موو شتیکی بێ مانایه‌، له‌م هاوکێشه‌یه‌ گه‌یشتین ده‌بیته

مایه‌ی دلنیایی و ئارامی، ئەمین چێژ له‌ جوانی گه‌لای گوله‌ خه‌زیم و گیای سورنجان ده‌بینیت و له‌ ناخرا شه‌یدای دیه‌نی جوانه‌، ئەمین له‌ دارستاندا پێوه‌ندییه‌کان شی ده‌کاته‌وه‌، پێوه‌ندی نیوان گه‌لاکان و گه‌واله‌ هه‌وره‌کان، پاشان له‌ هیزی «با» ده‌دوێت، کاتیکی با هه‌لێکرد له‌ جیهاندا دره‌خت بوونی نه‌بوو، گرکان، با، گه‌لا، گه‌لای وشکه‌وه‌ بوو. زه‌ل و ژاژ و کاژ و تووترک و شێوه‌ی جیا جیای گه‌لاکان و گه‌ه و هاژ و هووژی با.. گرنگی به‌ پێوه‌ندی دار و با ده‌دات، یاسه‌مین دوا‌ی مردنی دایکی دووچاری ترس هاتوه‌، ترس له‌ ژبان، ترس له‌ مردن، یاسه‌مین چیرۆک ده‌نووسی و بلاوی ناکاته‌وه‌، ده‌قی دارستان زۆر به‌ وردی کۆمه‌لێک پرسیار ده‌ووڕوژێت و وه‌لامه‌کان بۆ وه‌رگر جێ ده‌هێلێت، ته‌نانه‌ت له‌ ڕووی ئاماره‌وه‌ش واتای ناوی کاره‌کته‌ره‌کان جووژێک له‌ پێوه‌ندی ناراسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ تیکست دروست ده‌کهن و ره‌هه‌ندیکی تایبه‌تی پێده‌به‌خشن.

ئەمین شێوه‌کارێکه‌ له‌ ڕووی هاوڕێیه‌ تییه‌وه‌ جیگه‌ی ڕوایه‌، یاسه‌مین جووژه‌ گولێکی جوانه‌ و پێوه‌ندی به‌ دارستانی خه‌ونه‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌، «یورد» نیشتمان، خاک، په‌یکه‌رتاشتیکی بێ باکی بوهمیه‌یه‌ و هه‌میشه‌ مه‌سته‌ و سه‌ردانی مائی چه‌ندان ژن ده‌کات که‌ ته‌نیان و په‌یکه‌ره‌کانی له‌ مائی ژنه‌کان ده‌دۆزێنه‌وه‌، «گیجه‌» هاوسه‌ری «ئەمین»ه‌ و ناوه‌که‌ی واتای شه‌و ده‌به‌خشیت، ئافره‌تیکی به‌زه‌وق و

شیک و ژبانه‌دۆسته‌، ژووهره‌که‌ی پراوپره‌ له‌ جلوهرگی جوان و که‌ره‌سته‌ی جووڕو جووژی ئارایشته‌.

«زومرود» کچیکه‌ و پێشتر هاوڕێی ئەمین بووه‌ و جوانه‌ و واتای ناوه‌که‌ی جووژه‌ به‌ردیکی گرانه‌هایه‌ و هه‌زی ده‌کرد و سوود له‌ ناوبانگی ئەمینی شێوه‌کار وه‌رگریت. «یه‌شار» ناوی ئەو گه‌ماله‌، یان ئەو گۆله‌ سه‌گه‌یه‌ که‌ زۆرجار له‌ ڕۆمانه‌که‌دا ئامازه‌ی بۆ ده‌دریت، یان وه‌ک دیه‌نێک له‌ به‌ره‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان ده‌وه‌ستیت یه‌شار واته‌ ده‌ژی، چه‌مکی ئەم ناوه‌ش له‌گه‌ڵ بۆچوون و ڕوانینه‌ بوونگه‌راییه‌کانی ئەمین تیکه‌ڵ ده‌بیته‌، [چۆن بژین، ژبانه‌تیکی چۆن به‌سه‌ر به‌رین] ئاخ‌ر ئەمین پشتی له‌ ژبان کردوه‌، ئەوه‌ یاسه‌مینه‌ ده‌یه‌وێ له‌ ڕیگه‌ی عیشق و جوانی و ئەده‌ب و هونه‌ره‌وه‌ بیه‌یتیتته‌وه‌ نیو ژبان و پێوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌ تییه‌کان، له‌ تیفه‌ ته‌کین له‌ ده‌قی دارستاندا ناوی کۆمه‌لێک شێوه‌کاری جیهانی ده‌هینیت که‌ ئەمین وه‌ک هونه‌ر و دنیابینی پێیان کاربگه‌ره‌، له‌ وانه‌ مویدیلیانی «١٨٨٤-١٩٢٠» شێوه‌کارێکی به‌ ناوبانگی ئیتالییه‌ و له‌ بواری هونه‌ری نوێ و دنیابینی قوولدا خاوه‌ن قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌ته‌، فیرمییر «١٦٣٢-١٦٧٥» شێوه‌کارێکی هۆله‌ندییه‌ و بایه‌خی به‌ ڕوانینی ناوه‌کی و باتینی ده‌دا و به‌ شێوازیکی تایبه‌ت مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ سه‌روشتی شتگه‌له‌کان ده‌کرد و جووژێک له‌ سازانی له‌ نیوان ره‌نگه‌کان و کاربگه‌ری تیشکه‌کاندا دروست ده‌کرد، هه‌روه‌ها جووژ

کونستاییل (۱۷۷۶-۱۸۳۷) ی شیوه‌کاری به‌ریتانی خاوه‌ن ستایلیکی رۆمانسی و بایه‌خی به جیهانی لادیکان و دیمه‌نی سروشت ده‌دا- ئەمەین چیتژی له دیمه‌نی گه‌لاکان و بیده‌نگی دارستان ده‌بینی و تابلۆکانی له‌یه‌ک ده‌چوون و به‌شیوازیکی شیتانه شه‌یدای هونه‌ر و بیرکردنه‌وه بوو، به‌تایبه‌تی له خه‌ودا، چونکه له خه‌ونه‌کاندا کهس گوتی له کهس ناگریت، به‌لام ئەمەینی شیوه‌کار ئیستا بروای به‌بوونی مرۆف و پتوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نه‌ماوه و پتیوايه ته‌نانه‌ت بالنده‌ش له بۆنی مرۆف راده‌کات، جار جار بیر له جوانی روومه‌تی زومرود ده‌کاته‌وه و له‌گه‌لای زه‌ردی زیرینی گۆله‌ خه‌زیم راده‌مینیت و هه‌میشه له چرکه‌ی هه‌نووکه‌بیدا ده‌ژیت و بروای به‌تایبده‌ نییه و پتیوايه ئەگه‌ر له دارستاندا مه‌رگیش نه‌بیت، به‌لام ئیش و بازار و مه‌ینه‌ت هه‌یه و مرۆف ناتوانیت له خه‌م و نیگه‌رانی ده‌ربازی بیت، ئەمەین کاتج له‌گه‌ل یاسه‌مین له دارستانه‌که‌دا ده‌خولیتنه‌وه، جانتاکه‌ی دیوانیکی شیعه‌ری تیدایه، ئەمەین باوکی دارتاش بووه و که‌لوپه‌لی ناوما‌ل و میزی ئارایشتی بۆ ژنان دروست ده‌کرد. ده‌قی دارستان به‌رده‌وام سه‌رقالی یاری ئاماژه‌کانه و کۆمه‌لیک ئاماژه و ده‌لاله‌ت بۆ لیکدانه‌وه‌کانی وه‌رگر جی ده‌هیلیت، بۆ نمونه په‌ته‌چلکنه‌که‌ی یورد، زۆرجار په‌ته‌که له گیرفانی ده‌رده‌هینیت و به‌ده‌سته‌وه‌ی ده‌گریت، یان ئەو کورته بنه‌یه‌ی که له‌گه‌ل یاسه‌وانی گه‌راجه‌که له ته‌نه‌که‌یه‌کی

بۆیه‌دا ناگر ده‌کاته‌وه و کۆمه‌لیک کاغه‌ز ده‌سووتین. ئەمەین بروای وایه ئەوه‌ی له باره‌ی ژبانیه‌وه ده‌یزانی له خه‌ونه‌کانییه‌وه فیریان بووه، له تیفه ته‌کین له‌م رۆمانه‌دا سوودی له تیمای شیعه‌رگه‌راییی شوین وه‌رگرتوه که «گاستۆن باشلار» له ئیستیتیکی شویتدا جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کات و پتوه‌ندی به‌ئارامی ده‌روونی و گونجان و هۆگری و ئولفه‌ت پتوه‌گرتنه‌وه هه‌یه، زۆرجار ئەمەین و یاسه‌مین له دارستانه‌که‌دا له‌ژیر سببه‌ری فینکی دره‌خته‌کاندا راده‌کشین و ئەمەین خه‌ونه‌کانی بۆ ده‌گیریتنه‌وه، یان کاتج سواری ئەسه‌ سپیه‌کان ده‌بن و ده‌رۆن به‌دوای گه‌لای گۆله‌ خه‌زیمدا ده‌گه‌رین، ئەسه‌پی سپی هیمایه‌کی مه‌له‌کییه و چه‌شنی شاو شابانو له دارستانه‌که‌دا خول ده‌خۆن و ئەمەین به‌ یاسه‌مین ده‌لی: چۆنت ده‌وی ئاوا بنوسه، چۆن ده‌دویتی به‌م شیوه‌یه بابه‌ته‌کان ده‌ربه‌ره و له‌میان نووسینه‌وه‌دا خودی خۆت ده‌دۆزیتنه‌وه، ئەمەین له یاده‌وه‌ری ده‌ورانی مندال و چه‌مک و کرده‌ی نووسین و یاری په‌نگه‌کان ده‌دویت و چ مانایه‌ک له نووسین و شیوه‌کاریدا هه‌یه؟ یان ئەزموون و زۆر زانین له باره‌ی شتگه‌ل و خوو به‌ نووسینه‌وه‌ گرتن، یاسه‌مین به‌ ئازادی دیالۆگی له‌گه‌ل ده‌کات و زۆر جووره‌ پرسیاری لی‌کات و زۆرجاریش کۆک و هاو‌رانین. مه‌به‌ست له بابه‌تی چیرۆک و کیشه‌ی نووسینه و پتیوايه نووسینی باو و بی به‌های ئیستیتیکی له نووسینه‌کانی ئەو پیاوه‌ ده‌کا

ئه‌وه‌کاته‌ی هاتوچۆ نامینیت، له‌سه‌ر کورسی چاودیری ئاوده‌سته‌کان داده‌نیشیت و رۆژانه چی رووی داوه ده‌یخاته سه‌ر کاغه‌ز، بۆ به‌یانیه‌که‌ی کاغه‌زه‌کان له ته‌نه‌که‌یه‌ک ده‌نیت و ناگریان تیبه‌ر ده‌دا و خۆی پچ گه‌رم ده‌کاته‌وه. ده‌قی دارستان له ریگه‌ی وینه و گرتنه و شیوازیکی ئاماژه‌یی دیمه‌نیکی سیکسی ده‌خاته روو له‌وه‌یه مه‌به‌ستی -زومرود- بیت [شه‌و و رۆژ چاودیری په‌نجه‌ره‌ی ژنه‌که ده‌که‌م، شو‌رتیکی له پیدایه، کراسیکی قو‌ل تا شان کورتنی له‌به‌ردایه، شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌سپری] خۆی و سه‌گه‌که‌ی که یه‌شاری ناوه له ده‌رگه‌ی ژنه‌ نزیک ده‌که‌ویتنه‌وه و ته‌ق ته‌ق له ده‌رگا ده‌دا و ده‌چیته ژووره‌وه و ده‌رگا که داده‌خاو شه‌و له‌گه‌ل ژنه‌که به‌سه‌ر ده‌با و یه‌شاریش تا به‌یانی له‌ده‌روه ده‌وه‌ری- ده‌قی دارستان و پیرای جه‌ختکردنی له‌سه‌ر دوو کاره‌کتیری سه‌ره‌کی ئەمەین و یاسه‌مین، له هه‌مان کاتدا چه‌ند کاره‌کتیریکی لاوه‌کی هه‌ن. له رووی کرده و په‌فتار و که‌سایه‌تییه‌وه سه‌رنج‌راکیشن، بۆ نمونه «یورد» وازی له وینه‌کیشی و په‌یکه‌رتاشی هیناوه و ماوه‌یه‌که بی کاره‌ به‌رده‌وام ده‌خواته‌وه و داوای قه‌رز له «بیرکان» ده‌کات، که‌چی بیرکان خۆی پاره و ماره‌ی نییه، یورد ژنی نه‌هیناوه و هه‌میشه جلویه‌رگی جوان و شیک له‌به‌ر ده‌کا و که‌شخه و ریکویپیک سه‌ردانی مالی ژنه‌ خاندانه‌کان ده‌کا، زۆربه‌یان سه‌ره‌ژن و خاتوون و به‌ته‌مه‌ن و ته‌نیان، له مال‌ه‌کانیا‌ندا

دهخه ویت و خوش راده بویریت، یورد دهستی له ماموستای هه لگرتبوو چاکه تیکی قه دیفه له بهر دهکا و له قاهه خانه داده نیشیت و چاکه ته که ی له باپیرییه وه بۆی ماوه ته وه، کهس زات ناکات پرساری لی بکات و بلتیت ئەم په ته قرتزاوییه چیبیه، یورد په یکه ره کانی له مالی ژنه خانه دانه کان به جی ده هیشیت. یورد روممه ته کانی دره وشایه وه و به ئەمینی گوت «ئەم ئیواره یه له گه ل مندایمینه وه ههست به نازاریکی کوشنده ده کم، ده بی شوینی مال کانت پی نیشان بدهم» به شیک له ژنه خانه دانه کان دهستیان به سه ر په یکه ره کاندایا گرتوه، یان «ئۆگۆ» ی براده ری ئەمین، که سایه تییه کی سهیره له بان بینایه که وه خۆی هه لده دا و ده مریت، ئەمین له بهرده م خۆکوژییه که ی ئۆگۆدا هیچ ههستیک داینا گرت، چونکه خۆی له بارودۆخیکی بیهوودیی نیهیلستیدا ده ژیت، ههروه ها دهق به وردی له چۆنیه تی مردنی ئەو گه نجبه ده دوت که یاسه مینی خوش ده ویست، یان ئەو هاوړتییه ی ئەمین که له زانکو به یه که وه ده گه ران، زۆر مه راقی چهک و ته قه مهنی بوو رۆژتیک له زانکو ده چیتته سه ربانه که و خۆی فری ده داته خواره وه و ده مری، ئەم کرده خۆکوژییه له زانکو بهرده وام ده بی و هه مانگیک یه کتیک خۆی فریتده دایه خواره وه، له لایه کی دیکه وه یاسه مین هه ول ده دات ئەمین واز له دنیای دارستان و سروشت بهینیت و بگه رپته وه نیو خه لک و پیوه ندییبه کومه لایه تییه کان، ئەمین

پی ده لی من بۆیه پیوه ندیم له گه ل گیتجه و زومرود تیکچوو، چونکه ده یانویست بگه رپته وه نیو نا پۆره ی خه لک، ئەمین شیوه کاریکی گومانکار و نیگه ران و خودییبه و وازی له وینه کیشان هیناوه و بروای به واتای بوون نه ماوه. به شیوه یه کی جیاواز پیناسه ی کات و په یقین ده کات و پیوییه قسه کانی جۆره و رینه کردنیکه و هاوړتییه تیش لایه نی دیار و ئاشکرای نییه، ئەمین بروای وایه له هاوړتییه تیدا بابه تی نیرومی تیده په رینریت، وهک هاوړتییه ک مامه له له گه ل یاسه مین ده کات و به ههستیکی ئیستیتیکی قه دهر و چاره نووسی خۆی پی ده سپیریت «رۆژتیک گه لایه ک لی ده که مه وه، به نیو چه وانمه وه ی ده لکتیم، تۆش قه دهری خۆمی له سه ر بنووسه» ئەمه ئاماره یه بۆ ئەفسانه لاهووتییبه که ی دره ختی ته مه ن که ناوی هه ر که سیک له سه ر گه لایه کدا نووسراوه و هه ر جاری گه لایه ک له م دره خته هه لده وه ریت. ئەمین گه لای گوله زه نه بق و گوله خه زیمی له نیوان لاپه ره کانی دیوانتیکدا داده نا و کاتی گه لاکه وشک ده بۆوه ره نگ و شیوه ی ده گۆرا، یان له سندووقیکی تاییه تیدا گه لاکه لیککی ده گمه ن و ناوازه ی ده پاراست و زۆر جاریش به ده مبووس له دیواری ژوو ره که ی هه لیده واسین، له نیوان گه لاکانیشدا تابلۆکانی «شیشکین» ی شیوه کاری رووسی داده نا، ئەمین پیوییه «با» شیوه ی گه لاکان دیاری ده کات، له تیغه ته کین له م رۆمانه دا زۆر تر ئاماره بۆ ئەو شیوه کارانه ده کات له هه ر و ستایلیان له دنیای سروشته وه

نزیکه «ئیشان شیشکین ۱۸۳۲ - ۱۸۹۸» شیوه کاریکی رووسییه و بایه خی به دیمه نه کانی سروشت و شیوه ی دارستانه کان داوه، به لام ئەمین شیوه کاریکی گومانکار و رارا و نیگه رانه، بروای به بوونی مرۆف نییه «مرۆف خه لقه ندیه کی زۆر نه گریسه، بۆ پاراستنی خۆی ده توانی هه موو شتیک له بیر بکات و له بیر به رپته وه، ده ترسم رۆژتیک ئەو گه لایانه ی کۆم کردونه ته وه هه موویان فری بدهم، تۆ بیر له وه بکه ره وه رۆژتیک هه مووی بسووتینم].

له تیغه ته کین ئەم رۆمانه ی به شیوه و ستایلی به ش به شی کورت کورت نووسیوه، هه ندی له به شه کانی هه لگری ناوونیشانن، که چی بابه تی به شه کان پیوه ندییان به ناوونیشانه که وه نییه، وهک ئەو به شه ی «یورد و گیتجه» تیدایه له عیشق و هاوړتییه تی ئەمین و یاسه مین و کۆکردنه وه ی گه لاکه و تۆوی دوو فیلقانه و دنیای دارستان و کرده ی نووسین ده دوت، له روویه کی دیکه وه له بنگه ردی و خوشباوه ری گیتجه ی هاوسه ری ئەمین ده دوت، یاسه مین دوا ی مه رگی دایکی خه م دایده گریت و دوو چاری خه مۆکی و دلته نگی دیت، ئەمین و گیتجه هاوخه می ده بن و گیتجه خواردنی خوش خوش لیده نیت و له گه ل یاسه مین له دهوری خواردنه که کۆ ده بنه وه، پاشان ئەمین و یاسه مین له سه ر عه رد داده نیشن و وینه و کتیبه هه زرییه کان له باوه شیان ده نین و دیالوگی قوول و بی کۆتا ئەنجام ده دن، که چی گیتجه گوئی بۆ

گفتوگوکانیان رانادیریت و له باله کۆنه که «راقی» دهنوشیت و به ئەمین دەلێت «دلی کچه که رهش مه که، خۆی هه‌میشه دهنرسی». گیتجه به هه‌یج شپوهیه‌ک نه له روخساری و نه له ده‌نگیدا غه‌به‌ی لی ده‌رناکه‌وێت و لای ئەو پتوه‌ندییه‌که‌ی ئەمین و یاسه‌مین له هاورپتیه‌کی پاک و بێگه‌رد به‌ولاه هه‌یچی تر نییه، ده‌کرێ لیره‌دا له واتا نه‌گوتراوه‌کانی ده‌ق بدوینم که تیکست به‌شاراوه‌یی و دواخراوی و نه‌گوتراوی ده‌ستی لی هه‌لگرتوو، یان ئەه‌وتا به‌ شپوه‌ی ئاماژه، یان ده‌لاله‌تی شاراه جیی هه‌شتوو، به‌ تایبه‌تی ده‌لاله‌تی ئەو واتا نه‌گوتراوه‌ی که پتوه‌ندی به‌چۆنیه‌تی ژبان و ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی گیتجه‌ی هاسه‌ری ئەمینه‌وه هه‌یه، گیتجه پتجه‌وانه‌ی ئەمینه، ئەمین پشتی له ژبان کردوو و له خه‌ون و ئەندیشه‌دا ده‌ژیت که چی گیتجه ژنیه‌کی به‌زه‌وق و نه‌شه‌باز و دیژنیزبۆسینه ئەم سیفه‌تانه‌ی گیتجه له که‌لویه‌له له جوانکاریه‌کانی ژووهره‌که‌یه‌وه دیارن، یان به‌شپوهیه‌کی تر که‌لویه‌له‌کان خۆیان ده‌دوین و ئاماژه بۆ ژبانه باخۆسییه‌که‌ی گیتجه ده‌کهن.

کراسه له پتست دروستکراوه‌کانی، چاکه‌ته قه‌دیفه‌کانی، گواره و ملوانکه و جله مه‌خمه‌لییه‌کانی، بارۆکه و پانتۆل و کۆلۆن و پۆتین و پیلاره پاژنه به‌رزه‌کانی، پشتوین و پۆدره و مه‌لحه‌م و فلچه و شووشه‌ی عه‌تره‌کانی شه‌پقه و په‌رده دانتیلاکانی ژووهره‌که‌ی، گیتجه هه‌ندی شه‌و مه‌ست ده‌بوو، ده‌ستی به

گۆزانی وتن ده‌کرد، عوده‌که‌ی که به‌دیواره‌وه هه‌لیده‌واسی، دایده‌گرت و به‌ده‌نگیک که له ناخه‌وه ده‌رده‌چوو یه‌کێک له گۆزانییه کۆنه‌کانی ده‌چری، که‌واته گیتجه‌ش چه‌شنی ئەمینی مێردی له رووی پتوه‌ندییه‌وه ژنیه‌کی نازاد و بێ په‌روایه، له‌وه‌یه پتوه‌ندی ئەقینی و سینکی له‌گه‌ڵ یوردی په‌یکه‌رتاشدا هه‌بیت، یورد شپوه‌کار و په‌یکه‌رتاشیه‌کی بوه‌یمی، هه‌میشه مه‌سته و زۆرجار له مالی ئەو شوپه‌ ژبانه‌دا ده‌خه‌وێت که ته‌نیان و تامه‌زۆری سینکسن، هه‌ر له‌ویاش چه‌ند په‌یکه‌ریک به‌جی ده‌هیلێت، ده‌کرێ ئەم پتوه‌ندییه سینکسییه‌ی نیوان یورد و گیتجه له‌ناوونیشانی به‌شیه‌کی کورتی رۆمانه‌که هه‌لێنجین، که به‌نیوی «یورد و گیتجه» هه‌و نووسراوه، که چی له‌نووسینه‌که‌دا به هه‌یج شپوهیه‌ک ناویان نابردیت، ئەمه ده‌لاله‌تی واتای نه‌گوتراوه‌ و له‌وه‌رگر ده‌کات په‌ی به‌م پتوه‌ندییه ئیروژتیه‌کییه‌ی نیوان یورد و گیتجه به‌ریت، چونکه ده‌قی دارستان له زۆریه‌ی به‌شه‌کاندا کار له‌سه‌ر دیمه‌ن و هه‌یما و ئاماژه و بارادۆس ده‌کات. کچ و کورپکی عاشق له شه‌قامدا ری ده‌کهن، ئۆتۆمبیلێکی خۆل و خاشاک به‌دوایانه‌وه‌یه. یان به‌شپوازیه‌کی ئاماژه‌یی له مه‌رگی ئەو گه‌نجه ۳۳ ساله ده‌دوێت که یاسه‌مینی خۆش ده‌ویست، هه‌روه‌ها هه‌یزی ئەو ترس و دل‌ه‌راوکییه‌ی که دل و ده‌روونی یاسه‌مینی داگرتوو، به‌ تایبه‌تی دوا‌ی مه‌رگی دایکی، راسته له‌م رۆمانه‌دا خه‌ون و زینده‌خه‌ون شوپینی گیتجه‌یه‌وه

ده‌گرنه‌وه، به‌لام دارستان خۆی له‌خۆیدا له فه‌زای خه‌ونیه‌کی ئالۆز ده‌کات، ئەمین و پیرای ئەوه‌ی له دارستاندا به‌دوا‌ی گه‌لای گوله‌ خه‌زیم و گوله‌ ئاو و گوله‌ زه‌مه‌به‌قدا ده‌گه‌ریت و ده‌یه‌وێت چه‌ژ له بوون و دیمه‌نی جوانی وه‌رگرتیت، به‌لام هه‌رگیز ده‌لاله‌تی ئەوه‌ت له‌لا دروست نابیت که گه‌شت و سه‌یرانه‌که‌ی ئەمین و یاسه‌مین گه‌رانه‌وه بیت بۆ خودی سروشت، به‌لکو ئەم گه‌شته دارستانیه‌یه له‌ده‌ره‌نجامی یارییه‌ک هاتۆته‌ کایه‌وه که پتوه‌ندی به‌خه‌ون و جوانیه‌وه هه‌یه، له هه‌مان کاتدا بابه‌تی مردن ئەم رۆمانه‌دا پانتاییه‌کی زۆری داگیرکردوو، [له به‌رانه‌ر مردندا ده‌سته‌وسان بوون. مردن ده‌مانخه‌وینیت. ئەگه‌ر مردن نه‌بوا به‌ بۆ هه‌موو شه‌ه‌ویک ئاوا ده‌خه‌وتین؟ ترسی گه‌وره‌مان له‌وه‌دایه بخه‌وین و هه‌لنه‌سینه‌وه].

هه‌روه‌ها ده‌ق بایه‌خیه‌کی زۆری به‌ توخمی وه‌سفگه‌راییی و وینه‌ی شیعری داوه، [جلی خه‌وتنی له‌به‌ردا و جو‌رابی کورت له‌پیدا، نینۆک به‌سوورمه‌ بۆیه‌ کراوه]، [چه‌ند دل‌پتیک ئاوی هه‌نار به‌سه‌ر پیلاره‌که‌دا] یان رسته‌گه‌لیکی فه‌لسه‌فی ده‌رده‌پردیت [ئه‌گه‌ر روومان له تاریکییه‌وه به‌ره‌و رووناکییه، باشه‌ دوا‌ی رووناکی چی دیت؟ ئەمین وتی: (زومرود سی رتیه‌مان له پتشدایه، یه‌که‌م هه‌ر ئیستا له‌یه‌ک جیا بینه‌وه، ئیتر جارێکی که یه‌کتر نه‌بینینه‌وه، دووم، هه‌ر ئیستا لیره‌ ده‌رچین و بۆ خۆمان لیره‌وه‌ی بژین، رتیه‌ی سییه‌م، ئەوه‌یه‌ پتیکه‌وه‌ خۆمان

بکوژین] ئەمەین وتی [بیهوودە..
 ھەموو شتتیک بێمانایە.. ئەگەر
 لەمە گەشتین مایە ی رەحەتی و
 ئارامییە [دەقی دارستان ھەلگری
 کۆمەلێک ھزری بوونگەراییی و
 پرشنگی نیھیلستییە. ئەمەین «من
 بەو شادمانم کە لە خەلکی رزگارم
 بیت وەک، کاتیک بگەریتنەو
 دەکەوینە ناوچییەو، ئیمە لێردا بە
 ئارەزوو ویستی خۆمان دەگەریتین..
 ئەمە چ جوانییە کە لەمە زیاتر چیمان
 دەوێت رەنگە تو [یاسەمەین]
 دلتنەنگ بیت بەوہی کاتە کەمان
 لەناو ئەم داراندا بەسەر دەبەین].

بەلام یاسەمەین پێیوایە [بەرای من
 مرۆڤ ھێز و توانایی لە مرۆڤەو
 وەرەگرتیت، تو دەلێی لەناو
 دارەکاندا بەختەو ھەرم... یاسەمەین
 ھەول دەدا ئەمەین لەم خەون و ھەم و
 ئەندیشە ی رەشبینی و نائومیدیە
 رزگار بکات و بێگەریتنیتەو نیتو
 ژیان و بچن بەبە کەوہ لە
 قاوہخانەکان دا بنیشن و لە سینەما
 سەیری فیلم بکەن و جار جار لە
 بارەکان [راکی] بنۆشن، بەلام ئەمەین
 لەگەڵ ئەوہی بە ھاوڕیتیەتی یاسەمەین
 شاد و بەختەو ھەر، کەچی زۆرتر بێر
 لە جوانی زومرود دەکاتەو و چێژی
 لێ دەبینیت، ئەمەین شیوہ کارێکی
 سەیرە لە دەورانی ھەرزەکاریدا بە
 مەرەکەبی چینی وینە ی لەسەر پارچە
 مقەبای بچووک بچووک دەکیشاو لە
 گیرفانی دەنان و بەسەر گارسۆن و
 پۆستەچی و شوفیرەکاندا دا بەشی
 دەکردن، بەلام ئەمەین ھەمیشە بێر لە
 یادەو ھەریەکانی گیتجە و زومرود
 دەکاتەو و چرکە گەلێک لە
 نااگاییەو ھە ئازاری دەدەن، ژنە کە ی

بیر دەکەوینتەو، ھەر وەک ھەژدە
 سالی پیکەو ھە بوونیان ھیچ
 خۆشییەکیان لە یەک نەبینیو، ئە ی
 ھەر ھەشە و جوتنەکانی زومرود بە
 یاسەمەین- ئەمەین لە دەورانی
 مندالییەو و لە رینگە ی تابلۆکانی
 «فیرمیر» ھەو ھەز لە سروشت و
 ژیان ی لادیتی دەکات و ھەز دەکات
 ژتیک بدۆزیتەو و بچن بە یە کەوہ
 لە گوندیکدا بژین و ھەز دەکات لە
 ژیانیکدا بژین وەک لە تابلۆکەدا
 دەرکەوتوو، پێیوایە رەنگە تەنیا
 «گیتجە» بیتوانیایە بو ئەو دیتیە
 پروات.. لە گەلیدا بژیت.. یاسەمەین
 دەتوانیت بێگەریتنیتەو نیتو شار و
 بە یە کەوہ لە مالا کە ی یاسەمەیندا
 دەژین [رەنگە یورد چاوەرێم بکات،
 سبە ی بەدوایدا دەگەریت و
 دەیدۆزەو]

ئەمەین رقی لە خۆی دەبیتتەو [من
 کەسیکی ھیچ و پووجم... نازانم
 بۆچی دەژیم.. ھەموو شتتیک بێ
 مانایە.. کارێکە تا بلێی پیس و
 قیزەون، ھەموو شتتیکیش
 بیهوودە ی [لە تیفە تە کین لەم
 تیکستەدا وێرای کارکردنی لەسەر
 ھزر و فەلسەفە ی بوونگەراییی و
 ھەستی نیھیلیستی و چەمکی عیشق
 و جوانی و خەون و فەنتازیا، لە
 ھەمان کاتدا بایەخی بە کۆمەلێک
 چەمکی دیکەش داو و پیناسە ی
 نوێ و جیاوازی بو کردوون لەوانە-
 چەمکی کات و بێرچوونەو و
 بێرکەوتنەو، خێراییی تیشکی خۆر و
 خێراییی شە پۆلەکانی دەنگ و بابەتی
 دەربرین و سیستمی زمان، جینات و
 شیوہ ی جوانی جەستە، ھەر و ھە
 ئامازەدان بە «کتیبی مردووان» و

شانۆگەری کتیبی مردووەکان، بەلام
 بە شتتیک ھیما یی مامەلە ی
 لە گەڵ چەمکەکان کردوو و ئامازە و
 دەلالەتی و اتا گوتراو و
 نەگوتراوەکانی بۆ لیکدانەو و راقە
 و شیکردنەوہی «وەرگەر» بە جێ
 ھێشتوو، ھەلبەتە لە تیفە تە کین لە
 نووسینی ئەم رۆمانەدا سوودی لە
 کۆمەلێک سەرچاوە ی جوړاوجوړ
 وەرگرتوو لەوانە، کتیبی زانستی،
 رۆوہکناسی، زیندەو ھەرزانی، وێرای
 کتیبە گەلێک دەر بارە ی ھزر و
 فەلسەفە ی بوونگەراییی و
 پووجگەراییی.

سەرچاوە:
 ناوی کتیب: لە دارستاندا مردن نییە
 بابەت= رۆمان
 نووسینی: لە تیفە تە کین
 وەرگێرانی لە تورکییەوہ: ئەحمەد
 محەمەد ئیسماعیل
 چاپی یە کەم: چاپخانە ی «سەردەم»
 سالی ۲۰۱۴، کوردستان- سلیمانی.